

TEXT CONVERSACIONAL

el día

QUÈ HE DE FER ABANS?

• Què vol dir? El diàleg serveix perquè dues persones o més parlin a partir de preguntes i de respostes. N'hi ha de dos tipus:

-En un diàleg d'estil directe són els mateixos personatges els qui parlen.

-En un diàleg d'estil indirecte és el narrador qui explica el que han dit els personatges.

-En els diàlegs fantàstics pot ser que hi intervinguin animals o coses.

• Mireu un diàleg dels exemples i escenifiqueu-lo (cadascú que sigui una persona).

• Poseu-vos en parelles, i oralment, inventeu-vos un diàleg.

• Fixa't bé:

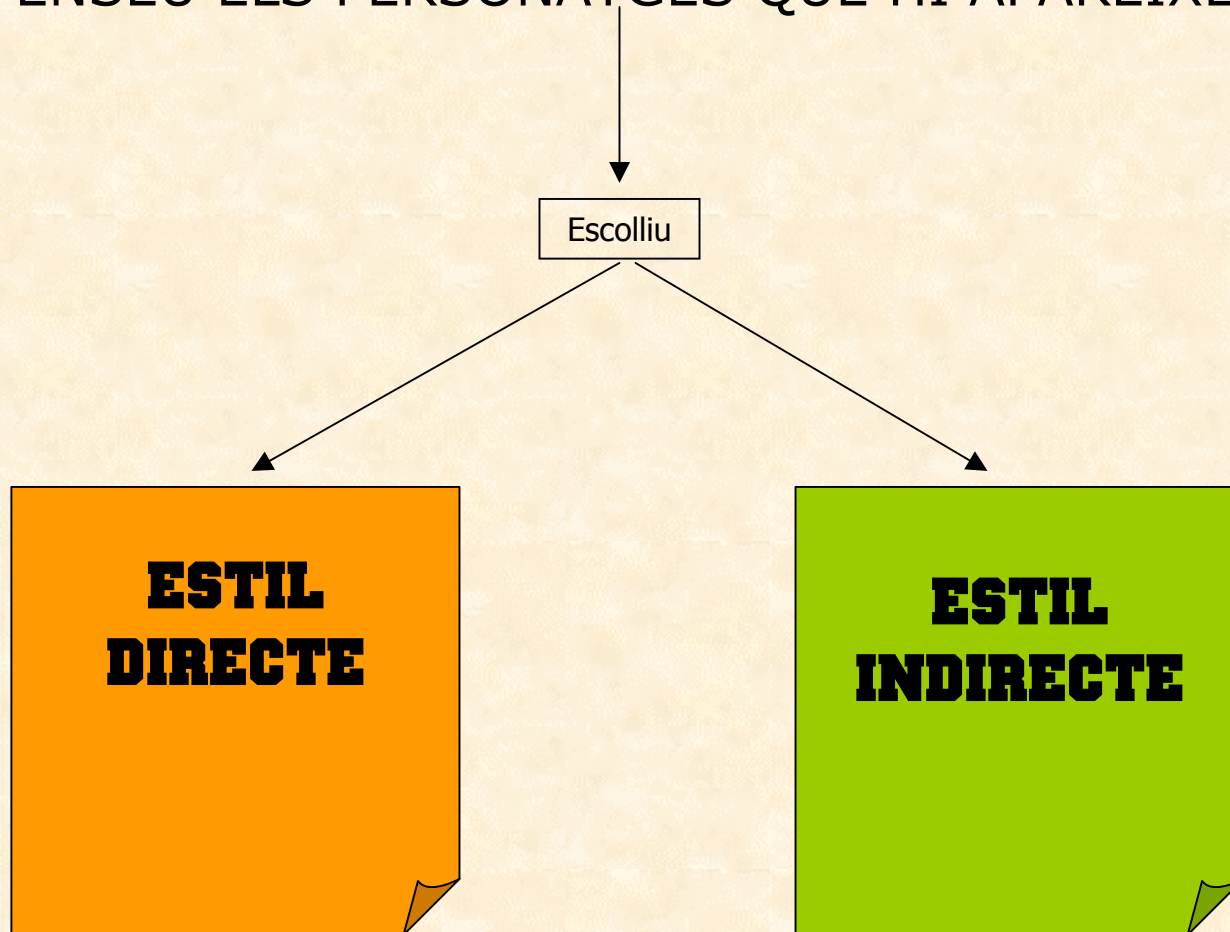
-Què hi ha al començament de tots els diàlegs ? EL GUIÓ (-).

- Què hi ha al final de cada diàleg (un punt, admiració, interrogació,...)

QUÈ HE DE FER DURANT ...

PENSEU ELS PERSONATGES QUE HI APAREIXERAN

**ESTIL
DIRECTE**

- 1.- Pensa en què es diran els diferents personatges.*
- 2.- Posa un guió cada cop que parla un personatge.*
- 3.- Recorda alternar el que diuen els personatges.*
- 4.- Posa els signes de puntuació que siguin necessaris.*

**ESTIL
INDIRECTE**

1.- Pensa en què vols que expliqui el narrador sobre allò que diuen els personatges.

2.- Introdueix amb frases del tipus:

- li va explicar que...

- li va dir que...

- li va assenyalar que ...

Cada cop que el narrador explica el que han dit els personatges.

Exemples de diàlegs ...

La madre de Adelaida llegó muy enfadada a casa. La niña intentó saber la causa del enfado pero sus intentos por descubrirlo sólo consiguieron que la madre se enfadase también con ella.

—Déjame en paz, ¿quieres? —fue la respuesta que obtuvo Adelaida.

—Yo te lo pregunto porque me preocupo por ti —dijo la niña.

—De acuerdo —le contestó la madre—, pero ahora no. Ya te lo contaré en otro momento.

Adelaida, después de todo, iba a cada momento junto a su madre y le preguntaba:

—¿Me lo vas a contar ahora?

—No, luego, más tarde —respondía la madre.

Pero las preguntas de la niña hicieron comprender a la madre que cuanto antes le contase el motivo de su enfado, antes se libraría de su insistencia.

—Está bien, te lo voy a contar...

TEMPS PROHIBIT

—Prohibir que plugués? —la Cesca estava ben sorpresa—. El temps no es pot prohibir. No sé, es poden prohibir els assassins, però la pluja no.

—Ah, no? I per què no? Es pot fer una campanya —va fer una pausa per reflexionar—. A qui li molestaria que jo fes propaganda perquè no plugués, eh?

L'estel

—Hola! —va dir l'estel, com aquell qui res.

—...? —(en Quelot mai no s'hauria pensat que els estels parlessin).

—Hola —repetí l'estel—. Et faig por?

—No, no gens —digué en Quelot, tremolant.

—Pots fer-me totes les preguntes que vulguis, si ho desitges —va dir l'estel amistosament.

En Quelot, de primer, no gosava, però després va pensar que una ocasió com aquella no la podia desaprofitar així com així.

—Com us podeu aguantar sense penjar de cap fil? —demanà en Quelot.

—Encara que no ho sembli, estem molt units, els estels, allà dalt. El que passa és que els fils són d'una altra mena que els que tu coneixes.

—I per què no hi sou de dia? —continuà en Quelot, que mirava l'estel bocabadat.

—Tu no tens cap germà més gran?

—Sí.

—I no us baralleu tot sovint?

—Cada dia.

—Doncs mira, a nosaltres, de dia ens fa la llesca el nostre germà gran, que sempre es passeja estarrufat com un paó amb la cua estesa.

—Vols dir el Sol? —inquirí en Quelot.

—Tu ho has dit, però ja li arribarà l'hora, a aquell tibet. El dia que sigui vellet i no pugui fer ni la llum d'una lluernà, nosaltres encara serem allà dalt, tan tranquils.

—Ah, sí? Es farà vellet, el Sol? —preguntà en Quelot, molt estranyat.

—Sí, com la teva àvia, que abans era jove i ara no ho és. Tothom es fa vell, saps? Però tu i jo encara som molt joves. Els astrònoms diuen que sóc un estel «supernou», és a dir, el més jovenet de tots.

Llorenç Puig

La rata tornada donzella

Vet ací que una vegada era un milà que en el bec portava una rata i la deixà caure a la falda d'un ermità. La rateta va esdevenir una donzella i l'ermità volia que es casés amb el millor del món.

—Bona filla —deia l'ermità—, ¿voleu maridar-vos amb la lluna, que és tan bella?

—¡No! —va contestar la noia—, que la claror no és d'ella, sinó que li ve del sol.

—Bona filla, ¿voleu casar-vos amb el sol, que és la cosa més gran que hi ha?

—¡No! —respongué la donzella—, perquè els núvols el tapen.

—Bella filla, ¿voleu vós per marit els núvols?

QUÈ HE DE FER DESPRÉS?

-Els diàlegs són coherents?

-En el diàleg d'estil directe:

- Has posat un guió cada cop que parlava un personatge?
- Has alternat els personatges?
- Has posat els signes de puntuació necessaris per poder llegir el diàleg de manera expressiva?

-En el diàleg d'estil indirecte:

- Has introduït amb una frase del tipus : li va dir que..., li va assegurar que... Cada cop que el narrador explica el que ha dit un personatge?

